

NOTIFICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen, gelet hebbende op art. 3 en 4 van het Reglement op het daarstellen van vereenigingen van Voerlieden tot het vervoeren — en van Meters tot het meten — en van Dragers tot het verwerken van Turf binnen deze Gemeente, gearresteerd den 29 April 1833;

Overwegende, dat in de eerste plaats tot leden der vereeniging van Voerlieden zullen worden toegelaten de tegenwoordige Turfvoerlieden of Eigenaren der Turfvoerwerken; doch dat zij, daartoe genegen zijnde, zich alsdan, binnen veertien dagen na Publicatie van voorschreven Reglement, ter Stads Secretarij moeten vervoegen en aldaar opgeven hunne namen en het nummer van het Voerwerk;

Overwegende, dat tot dus verre nog geen der tegenwoordige Turfvoerlieden zich ten gemelden en te heeft aangegeven;

Gelet op art. 67 van voorschreven Reglement;

Overwegende, dat gemeld Reglement met den 1 Augustus aanstaande van verbindende kracht zal zijn;

Hebben goedgevonden, bij deze ter kennis van de Ingezeten en te brengen, dat van nu af niet alleen de tegenwoordige Turfvoerlieden of Eigenaren der Turfvoerwerken, maar elk en een iegelijk, die daartoe genegen mogt zijn, tot de voorschreven vereeniging kan worden toegelaten, en dat degenen, die verlangen mogten leden van die vereeniging te worden, zich te dien einde binnen acht dagen, na de dagteekening dezer, ter Stads Secretarij moeten vervoegen, om aldaar hunne namen op te geven.

En opdat deze kome ter kennis van een ieder, zal dezelve in de *Groninger Courant* geplaatst en voorts aangeslagen worden, waar zulks te doen gebruikelijk is.

Gedaan in het Raadhuis te Groningen, den 18 Julij 1833.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.
De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

Wordt geadverteerd, dat tot het afgeven der *Attestatiën de rita*, ter bekoiming zoo wel van Burgerlijke en Kerkelijke, als Militaire pensioenen, op den 1 Julij 1833 verschenen, in een der Vertrekken van het Raadhuis dezer Stad zal worden gevaceerd, des voormiddags van 10 tot 12 uren, op de volgende dagen, als:

- 1) Voor de Burgerlijke en Kerkelijke Gepensioneerden, benevens de Militaire Officieren, op Maandag, den 22 Julij 1833;
 - 2) Voor de Gepensioneerde Onder-officieren en verdere Manschappen, op Dingsdag en Woensdag, den 23 en 24 Julij 1833, en
 - 3) Voor de Gepensioneerde Weduwen, op Donderdag, den 25 Julij 1833.
- De Gepensioneerden worden uitgenoodigd, om daarbij op te geven de Roode Letter en het Nummer van dierzelver Woningen.

GRONINGEN den 15 Julij 1833.

C. T. Gabel, vrouw van den vrijwilligen matroos bij de Marine T. H. de Vries, vroeger gewoond hebbende te Amsterdam, wordt verzocht, indien zij zich te Groningen bevindt, zich ter Secretarij der Stad Groningen te vervoegen, ten einde aldaar een voor haar belangrijk berigt te vernemen.

BEKENDMAKING.

De **STEDELIJKE SCHOOLKOMMISSIE** in de Stad Groningen brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat, volgens Raadsbesluit van den 27 April j.l., no. 7, te dezer Stede zal worden opgericht eene *tweede Franche School voor Meisjes*, aan welke echter geene andere voordeelen verbonden zijn, dan de schoolgeldeen der leerlingen; weshalve de Stedelijke Schoolkommissie die Schoolhouderessen, welke eene akte van algemeene toelating hebben en genegen zijn naar deze plaats te staan, oproept, om hare akten van algemeene toelating, benevens bewijzen van goed gedrag en praktijale geschiktheid voor het onderwijs, alsmede eene opgave der talen en vakken, in welke zij onderwijs kunnen geven, *franko* in te zenden ter secretarij dezer Stad, vóór den 29 Julij aanstaande; zullende de dag van het vergelijkend examen nader worden bepaald.

Gedaan te Groningen, den 10 Junij 1833.

Namens de Stedelijke Schoolkommissie voornd.

De Secretaris: R. LOHMAN.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

BERLIJN den 6 Julij.

Men verneemt, dat Z. M. de Keizer van Rusland slechts eenen korten tijd in Petersburg verwijlen en alsdan wederom eene reis zal ondernemen, die verscheidene maanden zal kunnen duren. De Keizer zal naar buitenslands gaan en bij deze gelegenheid Warschau bezoeken. Reeds is de vorst stedehouder bezig met de inrigtingen tot 's Monarchen ontvangst. Er moeten troepen in de omstreken van Warschau worden zamengetrokken. De graaf *Orloff* wordt uit Konstantinopel in Petersburg verwacht, en zoude wel met eene nieuwe gewichtige zending kunnen belast worden. Er wordt gesproken van eene zamenkomst, welke de Keizer met den Koning van Pruisen zoude houden. De gesteltenis van Polen, zoo als onverhoopt ook de ingewikkelde betrekkingen van Europa, zouden een mondgesprek tusschen de beide magtvolle Monarchen noodzakelijk maken, en men kan dienvolgens met reden op het resultaat van deze bijeenkomst in gespannene verwachting zijn. Het is noodig, dat, bij de nauwe overeenstemming, die tusschen Engeland en Frankrijk heerscht, ook de Noordsche Hoven zich vast aanen houden, en over de dingen, die daar komen zullen, nader met elkander mondeling beraadslagen. Wij weten, van welk wezenlijk nut de vroeger plaats gegrepen hebbende zamenkomsten der Monarchen geweest zijn, aan welke Europa wel voornamelijk het zoo langdurig behoud van den vrede heeft te danken gehad. De gezindheden van al de Kabinetten waarborgen het, dat zij zoo lang slechts mogelijk beproeven zullen, de elkander vijandig tegenstaande grondbegrippen, indien al niet met elkander te bevredigen, echter dezelve verre van elkander verwijderd te houden en hevige botsingen en wrijvingen te verhinderen, die tot den vreeselijksten strijd zouden kunnen aanleiding geven. Men durft hopen, dat de beide Monarchen het zich bijzonder zullen ter harte nemen, eenen middelweg te vinden, om eene krisis voor te komen, welke Europa zoude te vreezen hebben, indien nevens de opbruising der gemoederen ook de zoo veelvuldige verwikkelingen nog zouden moeten voortduren. In zoo verre zal wellicht de eerlange zamenkomst van onzen Koning met zijnen doorluchtigen schoonzoon vele bekommelingen opheffen, welke men thans daarmede tracht te verbinden. Het zoude niet onmogelijk zijn, dat ook de Keizer van Oostenrijk deze zamenkomst bijwoonde.

Van den 30den. In Patschkau, bij Neisse, heeft den 28 Junij een natuurverschijnsel plaats gehad, hetwelk in die streken tot eene zeldzaamheid behoort. Eene zoogenaamde windhoos vernielde in drie minuten het grootste gedeelte der voorstad. Na een zwaar onweder, dat spoedig voorbij ging, had de hoos des namiddags te 6 uren plaats. Terwijl er een geweldige plasregen viel, speelde de orkaan met geheele daken, gevels, boomen en andere voorwerpen, zelfs lindendooden van 2 vadem (klaftern) in omvang werden verbroken. Zeventien bezittingen leveren met de woonhuizen, welker muren gedeeltelijk zijn ingestort, het gezigt op alsof zij door eene aardbeving vernield zijn. Twee menschen zijn daarbij zwaar gewond geworden. — Op andere plaatsen heeft het onweder van dien dag groote schade te weeg gebracht. Den 2 Julij sloeg de bliksem te Plaskau in een paardenstal en doodde de zich daarin bevindende 4 paarden.

MUNCHEN den 8 Julij.

Het zwarte bord der universiteit bevat thans onderscheidene nieuwe verordeningen. Den studenten wordt het dragen van oud Deutsche rokken en der Deutsche en Fransche revolutionaire kleuren verboden. De verordeningen nopens de paspoorten zijn niet alleen voor de studenten, maar ook voor de reizigers van alle klassen zeer streng. Al wie zich op tien uren afstands van zijne woonplaats verwijderen wil, heeft eenen pas noodig. Men heeft dezer dagen weder eenige vreemde studenten gevangen genomen.

WEIMAR den 10 Julij.

Wij vernemen op het oogenblik van geloofwaardige ooggetuigen, dat eergisteren vier studenten te Jena wegens staatkundige verbindingen gevangen genomen zijn, terwijl men ten gelijken tijde den koffer van eenen afwezigen vijfden in beslag genomen heeft.

Deze gevangenneming zoude plaats gehad hebben naar aanleiding van brieven, welke men te Tubingen onderschept heeft. Buitendien is te Jena niets voorgevallen, en heerscht aldaar de volmaakte rust.

— Niet slechts aan den Rijn, maar ook aan den Moezel, aan de Nahe en aan de Aar levert de wijnstok, die overigens vóór St. Jan reeds zoo schoon bloeide, een zoo gunstig aanzigt op, dat men op eenen zoo wel in kwaliteit als kwantiteit ongemeen rijken oogst mag rekenen.

FRANKFORT den 11 Julij.

Berigten uit Töplitz, van den 6 dezer, melden het volgende: »Koning Karel X is voornemens, ons met zijn gevolg te verlaten. Hij vertrekt misschien reeds overmorgen. Den met de jicht en de gebreken des ouderdoms zeer geplaagden man heeft men, daar hij de baden in het door hem bewoonde Prinsenhuis gebruikt, bijna nergens anders gezien, dan in de kerk. Des te zichtbaarder was de thans 13 jaren oude hertog van *Bordeaux*, een zeer welgemaakte knaap, buitengemeen levendig en vlug. Hij is grooter liefhebber van wechten en van rijden, dan van enige andere lichaams-oefening, en schijnt groot behagen in zijne bestemming voor het krijgswezen te hebben; hij heeft hier verscheidene bewijzen van moed en vastberadenheid gegeven. De aanzienlijkste persoon na den Koning is de hertog de *Blacas*, wiens trouwe verknochtheid aan den Koning te minder verdacht is, daar hij geheel van het hem overgebleven vermogen leeft en er misschien nog van mededeelt daár, waar dringende behoefte bestaat. Men zegt te Töplitz algemeen, dat de ex-Koning zoo lang een kasteel tusschen Töplitz en Praag zal betrekken, totdat de koop van een paleis te Grätz, waarover hij thans onderhandelt, gesloten is. Zoo veel schijnt zeker, dat hij niet meer op den Hradschin te Praag zal gaan wonen. Men verhaalt hier onderscheidene bijzonderheden over de grootmoedige ontvangst, die den burggraaf *Chateaubriand*, bij deszelfs bezoek te Praag, van Karel X is te beurt gevallen over de verzekering, welke dezelve hem gegeven heeft, dat al het onrecht, door Ch. hem aangedaan, vergeten en vergeven is. In de hoofdzak echter, om namelijk de verzoening met de hertogin de *Berry* te bevorderen, schijnt de burggraaf niet geslaagd te zijn. — Van den 1den af wordt hier voor het verblijf voor den Koning van Pruisen en zijn talrijk gevolg betaald. Men gelooft stellig, dat de Keizer van Oostenrijk tegen den 8 Augustus, wanneer hij eenige dagen te Praag vertoeven, en de aldaar verzamelde troepen in oogenschouw nemen zal, van daar te Töplitz zal komen, om den Koning van Pruisen te bezoeken, en het Koninklijke Saksische Hof zich mede te dien einde herwaarts zal begeven.

Van den 32den. Uit Hilburghausen schrijft men, van den 10 dezer, dat men, door middel van een inwoner dier streken, bij Posneck eene bende van 5 valsche munters heeft ontdekt, die gearresteerd zijn. Zij hebben bekend, reeds 13,000 Pruisische daalders in omloop te hebben gebracht, welke stukken elk geene 5 grosse n aan innerlijke waarde bezitten.

— De Fransche dagbladen maken nu en dan gewag van de wenschelijkheid in het afschaffen van de doodstraf. Ons dagblad zegt daarop: »Wij hebben een boekje gelezen, in duodecimo in 1790 te Genève gedrukt, zijnde een ontwerp van een strafwetboek, met het portret van den schrijver, welk boekje opgevuld is met menschelevende uitdrukkingen. De schrijver stelt ook voor, om de doodstraf af te schaffen. Die welmeenende, zachtzinnige, menschelevende man! — doch drie jaren daarna eischte dezelve man slechts tweemaal honderdduizend menschen-hoofden. . . Deze zachtzinnige man heette *Marat*."

— In het Grieksche dagblad *Minerva* wordt de volgende brief gevonden nopens een inval der Palikaren te Karpenision, aan de noordelijke grenzen van Epyrus, geschreven den 16 April j.l.: »Mijn huis dient tot eene schuilplaats voor onze naburen, die door den inval van *Stodros* en *Lexas* gevuigt zijn; het gelijkt wel een beladen vrachtschip. Ik heb weinig tijd, en vergenoeg mij, u alleen den geweldadigen inval van genoemde kapiteins en hunne ongeregelde troepen te melden. Met omtrent 300 Palikaren zijn zij vóór eenige dagen de grenzen weder overgetrokken en hebben grove geweldadigheden gepleegd. Driemaal door onzen prefect aangemaand, zich naar het koninklijk bevel te rigten, weigerden zij niet alleen te gehoorzamen, maar verklaarden op eene spottende wijze, dat zij hun aandeel begeerden in de goederen onzer stad en onzer regering. Gisteren, nog vóór het eindigen der godsdienst, poogden zij de stad te overrompelen. De prefect deed hen weten, dat zij niet zouden wagen in de stad te komen, daar de burgers gewapend waren en hen met geweld zouden afkeeren. Evenwel sloegen zij alle vermaningen in den wind, en onder het geschal der trompetten rukten zij voorwaarts; doch het ging niet geijlijk zij wel gewacht hadden. De burgers ontvingen hen in het bovenste gedeelte der stad. Na een gevecht van omtrent een uur trok de vijand af en vlugte naar het dorp Lespi terug, latende drie zwaar gekwetsten in onze handen, waarvan er een spoedig stierf. De licht gekwetsten sleepten zij met zich voort. Wij hebben besloten de roovers te Lespi aan te vallen en ook van daar te verdrijven."

— Uit Semlin schrijft men, van den 4 dezer, het navolgende:

De Servische aangelegenheden zijn thans volkomen geschikt; de distrikten, die volgens het traktaat van Adrianopel bij dit landschap moesten worden ingelijfd, zijn thans onder het bestuur van Vorst *Milosch* overgegaan. Deze heeft den besten weg gekozen, door zich met geweld regt te verschaffen; hij verdreef de Turksche ambtenaren, en verheugt zich thans over de dubbele winst, dat zijne wapenen roem hebben verkregen, en alle zwarigheden door die daad uit den weg zijn geruimd. De Porte moet intusschen diep gezonken zijn, daar dezelve deze onderneming met lof durft vermelden.

Thans nu Servië geconstitueerd is, zal hetzelve in rijkdom en nijverheid toenemen. Vorst *Milosch* geeft zich de grootste moeite, om zulks te bevorderen en zijne landgenooten met de wetenschappen, die het westelijk gedeelte van Europa zoo voordeelig zijn, bekend te maken. Zoo als gewoonlijk begint hij met voor zich zelven te werken, en het bestaan zijner familie te verzekeren. Hij heeft eene familiewet, gelijk andere vorstenhuizen, en eenen prachtigen hofstoet ingevoerd. Alleen Serviers worden daarbij aangesteld, terwijl men over het geheel aan het beginsel getrouw is, om geene bedieningen aan vreemdeelingen op te dragen. Met de organisatie van het leger wordt ijverig voortgegaan, en met behulp van den militairen geest, die aan de Serviers eigen is, zal het niet moeilijk zijn al spoedig eene aanzienlijke magt op den been te brengen.

Van den 31den. De groothertog van Baden heeft, in een rescript, van den 7 dezer, zijn misnoegen doen kennen over het wantrouwen, hetwelk sommige leden der Kamer hadden doen blijken nopens de geruststellende verzekeringen, welke Z. K. H. aan haar had gegeven, omtrent de besluiten van het Deutsche Bondgenootschap, betrekkelijk de vrijheid der drukpers. Z. K. H. verklaarde daarbij verder, dat hij gehoopt had, dat de Kamer, na die verzekeringen, geene beslissing zou genomen hebben, welke dat wantrouwen scheen te billijken, en dat hij thans de Kamer uitnoodigde, zich met de aan haar gedane voorstellen bezig te houden, ten einde de tegenwoordige zitting op den 31 Augustus aanstaande zou kunnen gesloten worden. Dit rescript, dat op den 9den aan de Kamer is medegedeeld, heeft aanleiding tot eene hevige discussie gegeven, waarna dezelve deswege tot de orde van den dag is overgegaan.

Van den 31den. De politie te Berlijn heeft dezer dagen in een' pijpenwinkel verscheidene pijpenkoppen, met revolutionaire opschriften en teekeningen voorzien, in beslag genomen.

— Volgens Italiaansche bladen, wil Sultan *Mahmoud*, dadelijk na afloop der Egyptische zaken, zijnen zoon en erfgenaam van den troon, *Abdul Meschid*, naar Petersburg zenden, om hem de Europeesche wetenschappen en gebruiken te leeren kennen.

— In Brunswijk bestaat eene schuldvordering ten laste van den onttroonden hertog Karel, groot 1,800,000 daalders, wegens voorwerpen, aan den Staat toebehoorende, die hij bij het verlaten des lands medegenomen heeft. Tot in dezer schuld heeft de Brunswijksche Regering te Parijs beslag laten leggen op eene som van 5 millioenen franken, aan hertog Karel toebehoorende. Daarover zal proces gevoerd worden.

— De Fransche Regering heeft de Italianen, die onlangs met passen naar Zwitserland gezonden werden, weder opgenomen.

HAMBURG den 12 Julij.

Met betrekking tot den aanslag op het leven van Keizer *Nikolaas* las men eergis-

teren in *onzen Onpartijdigen Correspondent* den volgenden, op den 3 dezer uit Petersburg gezonden brief:

„Het zou moeilijk vallen eene schildering van den smartelijken indruk te geven, die op de bevolking onzer hoofdstad te weeg gebragt werd door het adres, aan Z. M. den Keizer godsende deszelfs aanwezigheid in Finland overhandigd en sedert door de contraanten dezer stad publiek gemaakt. Men bestormde elkander wederkeerig met vragen, welke de nadere omstandigheden, die aanleiding tot hetzelfde gegeven hadden, en welke eene gelegenheid bleek de liefde van het volk tot deszelfs Monarch inniger en hartelijker, dan gedurende de dagen dezer algemeene verbazing. De regtmattige verfoeiing, welke het doemwaardige voornemen van een tegen het leven onzes Monarchs gevormd eedgespan alhier verwekt heeft, zal ongetwijfeld buitenslands gedeeld worden, en derhalve houden wij het van onzen plicht, alle gissingen en gevolgtrekkingen, die zich aldaar aan deze tijding mogten knopen, reeds vooruit te keer te gaan door de mededeeling van alles, wat men tot heden toe daarover heeft kunnen vernemen. Het door de Jakobijnsche clubs aangestookte en bestuurde verbond van sluipmoordenaars bestaat uit Poolsche vlugtelingen, van welken verscheidenen geslaagd waren, onder valsche namen en met valsche papieren over de Russische grenzen te geraken, in de zekere onderstelling, dat het hun gemakkelijk vallen zou, het bedoelde gruwelstuk bij 's Keizers reize te volvoeren; doch de Regering, die reeds daarvan onderrigt was, had hare maatregelen zoo goed genomen, dat de Seiden der propagande, nog vóór zij den omtrek van Riga bereikt hadden, in verzeerde bewaring gebragt waren. Men beweert algemeen, dat er reeds zeer gewigtige bekendtissen gedaan zijn, die het geheele helsche weefsel eener zeligvallige, van menschen regten, philanthropie, enz. beuzelende partij in een helder licht zouden kunnen plaatsen. — Wij zijn zeer begeerig te vernemen, hoe de Fransche revolutionaire bladen, die elke door hunne zinsverwanten gepleegde of bedoelde misdaad weten te verdedigen, het officiële berigt van den, God dank! vrijdekten moordaanslag zullen beoordeelen. Waarschijnlijk zullen zij de onderstelling opperen, dat deze vloekwaardige aanslag binnen de grenzen van het Russische rijk tot het daarzijn eener dweepende en den Keizer vijandige partij moet doen besluiten. Doch het blijft desniettemin eene onbetwistbare daadzaak, dat geen Rus aan deze misdadige ontwerpen het geringste deel gehad heeft. Ook heeft onze Monarch, die zich van de liefde en vereering zijns volks allerinnigst overtuigd mag houden, op de trouw zijner Russen bouwende, niet het minst in zijne levenswijze verandert, en even als te voren vertrouwt hij zich zonder eskorte in het midden zijner onderdanen, door welke hij zich, bij elke gelegenheid, als een vader door zijne kinderen omringd ziet. — Op hetzelfde oogenblik toen een aantal Poolsche uitgewekenen tegen het leven van hunnen Monarch kon zamenzworen, heeft hij aan ruim veertig hunner landlieden genade geschonken en aan dezelve het terug keeren in hun vaderland toegestaan. — Terwijl buitenlandsche staatsschrijvers nog altijd met zoo veel drift over de mogelijke gevolgen der grootmoedige en belangelooze tusschenkomst in het Oosten redetwisten, leeft men hier in de vaste overtuiging, dat onze troepen, zoodra de Porte tegen alle gevaar beveiligd zal zijn, binnen de vaderlandsche grenzen terug zullen keeren. Een nieuw bewijs van de heerschzuchtige, eergierige staatkunde onzer Regering.”

GROOT-BRITTANJE. LONDEN den 13 Julij.

Andermaal hebben de ministers Dingsdag eene nederlaag in het Hoogerhuis geleder. Het Huis heeft namelijk een voorstel van wet, tot het invoeren of oprigten van plaatselijke geregtshoven, verworpen, en wel toen de lord kanselier, lord *Brougham* de derde voorlezing daarvan voordroeg. De redenen, die tegen dit ontwerp werden aangevoerd, waren voornamelijk, dat der natie daardoor meer nadeel dan voordeel zou toegebragt worden; dat het strijdig was met het beginsel, waarop de geregtshoven in Engeland waren gevormd; dat de zuivere bedeling van het regt daardoor lijden zou, en eindelijk, dat het de magt en den invloed van den lord kanselier bovenmatig en inconstitutioneel zou uitbreiden. Met eene meerderheid van twaalf stemmen besloot het Huis, dat de gevraagde voorlezing niet geschieden zou, en met eene meerderheid van vijf stemmen werd het geheele ontwerp verworpen.

De wet op de hervorming van de inkomsten der Protestantische Kerk in Ierland ontmoet in het Hoogerhuis veel tegenstand. Donderdag werden er verschillende petitiën daartegen door den aartsbisschop van Canterbury, den graaf *Bathurst* en den hertog van *Wellington* ter tafel gelegd. Dit gaf aanleiding tot eenige debatten, waarin de hertog van *Wellington* zich stellig tegen het beginsel van dien maatregel verklaarde. Hij beschouwde dien als regtstreeks in strijd met het stelsel, dat sedert de Reformatie in Engeland tot het instandhouden der Protestantische Kerk steeds was gevolgd, als ook met de akte van Unie, en niet overeen te brengen met den eed, dien de Koning bij zijne kroonings aflegt. De eerste minister, graaf *Grey*, verdedigde de billen trachtte aan te toonen, dat zij voor de belangen der Protestantische Kerk in Ierland dienstig was, en geenszins aangemerkt moest worden als een middel, om die Kerk van hare goederen en bezittingen te berooven. Eindelijk stemde hij, op verzoek van den hertog van *Wellington* en van den graaf *Harroby*, er in toe, om de tweede voorlezing der wet tot aanstaanden Woensdag te verschuiven. In den loop der debatten heeft de minister te kennen gegeven, dat de Koning goedkeurde, dat het Huis met die bill voortgang maakte.

Bij het Huis der Gemeenten hebben Dingsdag belangrijke debatten plaats gehad over eene motie van den heer *Cutlar Fergusson*, strekkende, om den Koning bij een adres te verzoeken, den tegenwoordigen politieken staat en toestand van Polen niet te erkennen, noch door zijn Gouvernement op eenigerhande wijze te doen bekrachtigen, als zijnde daardoor het traktaat van Weenen geschonden, waarvan ook Groot-Brittanje eene der partijen is geweest. De heer *Attwood* ondersteunde dit voorstel en uitte het gevoelen, dat het beter was in eens oorlog te maken, dan langer de schande te dulden van onder Ruslands heerschappij te blijven. Lord *Palmerston*, de secretaris van staat voor buitenlandsche zaken, bestreed deze motie op grond, dat zij van geen nut zijn kon. Hij laakte Ruslands gedrag jegens Polen als eene schending van het Weener-traktaat (even alsof dat traktaat niet reeds in 1830 geschonden was); doch hij deed opmerken, dat, daar die Mogendheid door Oostenrijk en Pruisen ondersteund werd, eene vijandige tusschenkomst van Engeland onnut zijn zou, terwijl het maken van zoodanig adres aan den Koning ten gevolge kon hebben, dat de onderdrukking der Polen nog verergerd wierd. Lord *John Russel*, sir *R. Peel*, de heer *Warburton*, de heer *Stanley* en lord *Sandon* deelden in dit gevoelen; doch laatstgenoemde liet zich zeer sterk uit tegen de handelwijze van Rusland ten aanzien van Polen. Sir *R. Inglis*, de heeren *O'Connell*, *Buckingham*, *Hume* en *Sheil*, benevens lord *Dudley Stuart* verklaarden zich voor de motie en begrepen, dat het openlijk uiten van de meening van het Parlement over dit onderwerp een' zedelijken invloed hebben zou, zonder daarom het land tot een' oorlog te dwingen. Het voorstel werd met 177 tegen 95 stemmen verworpen.

— De heeren baron *Verstolk van Soelen* en *Dedel*, de Nederlandsche gevolmagtigden, zijn in Londen aangekomen. De eerstgenoemde heeft gisteren bezoeken van de voornaamste vreemde ambassadeurs en ministers ontvangen. De Oostenrijksche gevolmagtigde, prins *Esterhazy*, is almede aangekomen. De Russische minister, graaf *Matuszewitz*, wordt nog verwacht. Men beweert echter, dat zijn mede-gemagtigde, graaf *Lieren*, genoegzaam is in staat gesteld, om, ook gedurende zijne afwezigheid, te onderhandelen; weshalve de Conferentie alsnu weder als voltallig kan worden beschouwd. De opgaven, welke de Brusselsche *Courrier* heeft medegedeeld nopens de voorwaarden, die van de zijde van Holland zouden worden gesteld, alvorens zich over het erkennen van de onzijdigheid en onafhankelijkheid van België te verklaren, schijnen daar te lande weinig genoegen te hebben gegeven. Een onzer onzijdigste nieuwsschrijvers oordeelt, dat, indien deze opgaven overeenkomstig der waarheid waren (iets, waaromtrent men nog niet in 't zekere scheen onderrigt te wezen), die voorwaarden nog aanleiding zouden kunnen geven tot een niet gering aantal van protokollen. Volgens het beursberigt van den *Times*, had men reeds het gerucht verspreid, dat de Nederlandsche onderhandelingen nieuwe bezwaren in den weg stonden, doch meende men tevens, dat iets dergelijks, in den tegenwoordigen stand der zaak, als niet waarschijnlijk moest worden geacht. — Het blad van lord *Palmerston* beoordeelt de opgegevene voorwaarden gansch niet gunstig, doch trekt dezelve in twijfel.

— Het plan van het Gouvernement tot reductie der schuld, door de houders van rentebrieven uit te lokken tot het aannemen eener annuïteit van 3 ponden sterl. honderd jaren lang voor voor elke 100 ponden sterl. en eene tegemoetkoming van drie ponden ten honderd en een vierdejaars interest, is mislukt. Woensdag en Donderdag waren de registers ter inschrijving geopend en niemand heeft daarop geteekend.

De daling in den prijs der fondsen is toegeschreven geworden aan den moeilijken toestand, waarin zich het ministerie bevindt ten opzichte der bill betreffende de Iersche kerk, terwijl sommige lieden ook meenden, dat er nieuwe zwaarigheden gerezen waren in de onderhandelingen over de Nederlandsche zaken; doch dit laatste verdient, volgens verzekering van wel onderrigte personen, volstrekt geen geloof.

Van den 3den. Heden morgen is hier de officiële tijding ontvangen, dat Donna *Maria's* eskader, onder bevel van kapitein *Napier*, Don *Miguels* scheepsmagt genomen heeft.

FRANKRIJK.

PARIJS den 12 Julij.

De Koning heeft de ordonnantie geteekend, waarbij het derde gedeelte der geldleening voor Griekenland, ten bedrage van twintig millioenen francs, gewaarborgd wordt.

Gisteren avond laat is er een kabinetsraad bij den Koning te Neuilly gehouden, ten

gevolge der tijding, dat don *Pedro's* expeditie in de Algarves geland is. Ook heeft de hertog de *Broglie* een gesprek met den Spaanschen gezant gehad. Men zegt, dat de Koning van Spanje, de vorderingen vreezende, die don *Pedro* maakt, bedreigd heeft, don *Miguel* te hulp te komen.

— Verscheidene militairen van het garnizoen van Parijs zijn in hechtenis genomen en naar de gevangenis der Abbaye gebragt, als verdacht zijnde van republikeinsche plannen. Ook moet zich een bataljons-overste daaronder bevinden.

— Het Gouvernement heeft van onderscheidene zijner gezantschappen berigt ontvangen, dat de oudste tak der *Bourbons* op alle mogelijke wijze de vreemde Hoven tot hare belangen zoekt over te halen, en dat het waarschijnlijk de op hand zijnde meerderjarigheid van *Hendrik V* is, die haar tot deze hernieuwde pogingen aanzet. Men hield het er echter voor, dat de Europeesche Hoven weinig geneigd zouden zijn, om den algemeenen vrede, ten behoeve van *Hendrik V*, in de waagschaal te stellen.

De maarschalk *Clausel* is gisteren aan het hotel van buitenlandsche zaken ontboden geworden; zoo men zegt, zou de hertog de *Broglie* hem voorgesteld hebben zich met het Spaansche gezantschap te belasten, waar sedert de expeditie van Don *Pedro* naar de Algarven iemand van buitengewone bekwaamheid wordt vereischt. Het voorstel schijnt evenwel niet naar den smaak des maarschalks geweest te zijn; want des avonds verklaarde hij voornemens te zijn naar zijn landgoed te vertrekken.

— Brieven uit Londen melden het volgende:

» Wij vernemen van goederhand, dat het Fransche Gouvernement aan ons ministerie eene hoogst belangrijke mededeeling gedaan heeft betreffende den tegenwoordigen toestand van Portugal; zoo lang Engeland vermeend heeft zijne erkenning van Donna *Maria*, als Koningin van Portugal, niet openlijk te moeten verklaren, heeft ook Frankrijk, uit achting voor ons Gouvernement en in deszelfs opregt verlangen, om in alles gemeenschappelijk met Engeland te handelen, zich insgelijks daarvan onthouden; maar in deze laatste dagen heeft zich eene nieuwe omstandigheid opgedaan, die Frankrijk zal noodzaken, om, ofschoon met leedwezen, op zich zelf te handelen.

» De Carlistische generaal, maarschalk *Bourmont*, zich in dienst van Don *Miguel* hegeven hebbende, maakt het aan het Fransche Gouvernement ten eenemale onmogelijk, om in den Portugeschten oorlog onzijdig of onverschillig te verblijven, te meer, daar deze zaak, zoo als er alle reden is om zulks te vooronderstellen, zich zeer wel met de Carlistische konplotten in Frankrijk zou kunnen verbinden. *Lodewijk-Philips* heeft ons Gouvernement derhalve doen weten, dat, hetgene tot dus verre voor hem eene zaak van loutere welvoegelijkheid was geweest, er thans eene van nooddrang is geworden en dat hij besloten heeft, Donna *Maria* als Koningin van Portugal, beide *de facto* en *de jure*, te erkennen. Hij vleit zich, dat Engeland dit zelfde besluit met hem zal nemen.”

— De *Messenger* meent, dat men niet geheel zonder berigten is van graaf *Lucchessi Palli*, maar zegt, dat hij van Parijs, waar hij zich slechts korten tijd had opgehouden, naar Engeland overgestoken is, in gezelschap van eene dame, die niets scheen te verzuimen, om hem den tijd zoo aangenaam mogelijk te maken. Uit Londen had hij zich vervolgens, altijd met diezelfde dame, begeven naar eene der zuidelijke havens van Engeland, en zich aldaar ingescheept op een schip, hetwelk in geenen deele den kortsten weg naar Palermo nam.

— Sedert een bezoek, hetwelk graaf *Pozzo-di-Borgo* bij den Koning afgelegd heeft, zijn er onderscheidene koeriers naar Madrid afgezonden; het schijnt, dat Rusland en Spanje eene overeenkomst getroffen hebben tot het ondersteunen van Don *Miguel*; het ontwerp was reeds sedert eenigen tijd aan Koning *Lodewijk Philips* bekend, die het sluiten er van nog altijd had weten tegen te houden, maar sedert de expeditie in de Algarven was dit niet langer mogelijk geweest.

Uit Madrid wordt, onder dagteekening van den 4den, geschreven, dat de hoofdstad zelve rustig blijft, maar dat men niet hetzelfde kan zeggen van de meer aan de Portugesche grenzen gelegene plaatsen, waar de Carlistische partij sterk ijvert en alle mogelijke hulp aan Don *Miguel* doet geworden.

Van den 3den. De *Moniteur* meldt, dat de oorlogskorvet *Agathe* den 4 Julij ter reede van Palermo ten anker is gekomen, en dat al de passagiers, welke zich aan boord derzelfde bevonden, welvarende waren.

De aankomst van de hertogin de *Berry* in Palermo kan derhalve niet meer in twijfel worden getrokken. — Volgens sommige nieuwswaarden, heeft de heer, de *Lucchessi Palli* zich, toen de tijding van de verlossing der hertogin bekend werd, onverwachts uit Holland naar Duitschland begeven; moet hij zich een' korten tijd in Parijs hebben opgehouden, en vervolgens eene conferentie hebben gehad met prins *Talleyrand* in Londen. — Men wil, dat hij zich laatstelijk in Genua heeft opgehouden.

— In Marseille verzekeren de liberalen, dat de partij der Carlisten toebereidselen maakt, om den 27 Julij wanorde te stichten.

— Volgens de jongste berigten uit Piëmont, worden, in dat landschap zoo wel als in het gebied der voormalige Genuesche republiek, bij voortduring personen van allerlei rang en ouderdom, ter zake van revolutionaire woelingen, gevat en in verzekerde bewaring gesteld.

— De dag, op welken het standbeeld van *Napoleon* op de kolom van het plein Vendôme zal worden geplaatst, wordt steeds geheim gehouden. Onderscheidene generaals en hoofd-officieren, welke onder den Keizer hebben gediend, hebben zich verenigd, ten einde, bij monde van den maarschalk *Gérard*, den Koning te verzoeken, dat de oprigting van dit standbeeld het onderwerp moge zijn van eene bijzondere plegtigheid. Hetzelfde wordt in de werkplaats van den vervaardiger druk bezocht, en men bespeurt bij die gelegenheid treffende blijken van aanhankelijkheid bij de bezoekers, voornamelijk bij oude militairen en lieden uit de mindere klassen der maatschappij.

Van den 3den. Sedert eenige dagen ziet men op de muren van Parijs de woorden: *Weg met de bastilles!* geschreven, door de politie uitwischen, en telkens weder verschijnen. Gisteren las men dezelve op de schildwachthuisjes der Tuilleries.

— De ministerieel dagbladen deelen heden het programma der feestplegtigheden van Julij mede; men heeft opgemerkt, dat er met geen woord melding gemaakt wordt van het standbeeld van *Napoleon*.

Gisteren heeft men de hechtheid van den stijger boven aan de kolom der place Vendôme voor het plaatsen van genoemd standbeeld beproefd, alsmede de sterkte van het touw, waarmede hetzelfde opgeheschen zoude worden. Het standbeeld bevindt zich nog steeds in de werkplaats van den heer *Croizatier*, waar vele menschen hetzelfde komen bezichtigen. De minister heeft dezen heer gezegd, dat hij hem drie dagen vóór de plaatsing zoude doen waarschuwen. (*Gazette de France*.)

— Er hebben te Marseille nieuwe toneelen van wanorde plaats gehad. Zondag, den 7 Julij, werd te elf uren des avonds een patriot bij de Fontaine des Vents aangevallen door eene bende met stokken gewapende lieden, welke hem eenige slagen op het hoofd en de maag toebrengten en hem met een snijdend wapen achter het oor wonden. Hij werd voor dood op de plaats gelaten en de politie, welke spoedig toeschoot, kon zich ongelukkig van de moordenaars niet meester maken, welke in onderscheidene rigtingen ontvlugt waren.

Op denzelfden dag, te negen uren des avonds, begaf zich een talrijke hoop voor de woning van den heer *Garcin*, nog ziek van de onlangs ontvangene talrijke wonden, en onder de kreten van *leve Hendrik V!* lieten zij allerlei dreigingen hooren. Vermoedelijk zoude het niet bij deze dreigingen gebleven zijn, zoo een vriend niet de gewapende magt had bewogen, om in allerijl toe te schieten, en waarvan de komst dan ook spoedig den volkshoop verstrooid had, welke uiteen ging met de verklaring, dat *Garcin* van hunne bezoeken niet bevrijd zoude blijven. (*Courrier Français*.)

— (*Partik. corresp.*) De politiek is als uitgestorven, en niets doet voorzien, dat zij spoedig weder enig leven bekomen zal. — De Oostersche aangelegenheid is en blijft geëindigd; de nieuwsgierigen, die bij het jongste gastmaal van den graaf *Pozzo-di-Borgo* opmerkten hoe hij zich jegens de Fransche ministers gedroeg en omgekeerd, vonden zich in hunne bekommelingen bedrogen. — Don *Pedro* schijnt nog niet verre gekomen te zijn. Men verwachtte te Parijs de narigten van een treffen in de haven van Lissabon. Don *Pedro* echter stelt den aanval uit, wijl hij buiten Don *Miguel* den generaal *Bourmont* te bestrijden heeft. Over het algemeen brengt hij eene nieuwe taktiek in werking. — In Parijs en in de provinciën blijft men zich voornamelijk met materiële belangen bezig houden; de tijding, dat eene ijzerbaan van Parijs naar Dieppe zal aangelegd worden, en men alsdan over Brighton en eene Engelsche ijzerbaan in achtien uren te Londen zal kunnen zijn, baart meer opzien, dan alle politieke dagblad-artikelen. De handel bloeit, de fabrieken en trafijken zijn schier in even werkzaam gang als vóór de revolutie. Een enkel voorbeeld zal een denkbeeld van den tegenwoordigen staat dezer instellingen kunnen aangeven. Tot de meest bekenden behoort de katoen-fabriek te Jouy, op zes uren afstands van Parijs; ook buitenslands zijn de fraaie kleuren en de deugdelijkheid der aldaar vervaardigd wordende katoenen wél bekend. Ten tijde van het Keizerschap waren aldaar 1700 arbeiders werkzaam. Op zekeren dag, dat *Napoleon* te Jouy het ontbijt nam, toonde hem de eigenaar zijn regement handwerkslieden en hunnen arbeid; op staanden voet beschonk hem de Keizer met de orde van het eer-legioen. Bij de opheffing van het continentaal afsluitings-stelsel, toen de Engelsche goederen weder inkwamen, nam deze fabriek slechts weinig af, en kort vóór de Julij-revolutie telde zij ongeveer een even groot aantal arbeiders als onder den Keizer. Na Julij 1830 geraakte zij in verval. Dit duurde twee jaren. Thans heeft zij reeds weder 700 werklieden. Gisteren kwam één hunner te Parijs, om in naam

zijns meesters nog vijftig arbeiders aan te werven; hij vond er slechts één, vermits allen werk hebben. Ieder verdient dagelijks vijf francs, dus meer dan gemeenlijk de arbeiderslieden in andere arbeidsvakken ontvangen; edoch de fabriek-eigenaars alhier getroosten zich liever offeringen, dan dat zij het getal hunner arbeiders zouden willen verminderd zien. — Indien al niet Frankrijks welstand zich tot de vroegere hoogte heeft verheven, zoo neemt dezelve echter steeds een meer verlevendigd aanzigt aan.

— De generaal *Lafayette* is van zijn landgoed te Parijs gekomen, om met den minister van buitenlandsche zaken te spreken wegens klagen, die hem uit Piëmont waren toegezonden over de strenge maatregelen, die de Regering aldaar neemt en ten gevolge van welke verscheidene inwoners zich genoopt zouden zien hun land te verlaten. Men wil, dat aan die emigranten zal toegestaan worden, om in Frankrijk te komen, mits zij twee burgers, die het kiesrecht hebben, kunnen aantoonen in de plaats, waar zij zich vestigen, die voor hun goed gedrag borg blijven. Ondertusschen bevinden zich reeds verscheidene dier lieden in de departementen der Isère, Rhône en Ain.

— Men spreekt van het vermeederen der bezetting van Ancona, werwaarts men een divisie-generaal zou zenden, in plaats van den generaal *Cubières*, die in Frankrijk terug verwacht wordt.

BELGIË.

BRUSSEL den 14 Julij.

De *Emancipation* geeft ons het volgende staaltje van het tegenwoordig geluk van België:

» Gisteren morgen vroeg sleepte een aantal bedelaars van het afzigtelijkst aanzien zich door de schoonste straten der hoofdstad, om, onder het uiten van een erbarmelijk gejammer, aalmoezen af te bedelen. De geringe giften, door het medelijden uitgereikt, verbeterden den staat geenszins dier in lompen gekleede menschen. Wij besseffen niet, welk nut de reglementen op de bedelarij uitrigten, zoo men dezelve niet toepast.

Het *Journal d'Anvers* voegt in zijn artikel *Brussel* nog het volgende hierbij:

» De eigenaar van een groot hotel op het koningsplein zijne deur bezet ziende met bedelaars en hen verzocht hebbende ruimte te maken, om eenige reizigers den ingang niet te belemmeren, zoo gaven zij, te midden der grootste beleedigingen, ten antwoord: *Zwijg, zoo het wederom de omwenteling was, zoudt gij ons niet durven afwijzen.* Deze woorden zijn door vele geloofwaardige menschen gehoord.

Voorts zegt de *Politique*, dat de bende, die zich in onderscheidene gemeenten van het Limburgsche, in het arrondissement van Hasselt, vertoond heeft gehad, en welke men verstrooid waande, zich in die gemeenten op nieuw en op de meest verontrustende wijze vertoond heeft. Die lieden, welke dezelve uitmaken, hebben hunne bedelarij van zeer ernstige daadzaken verzeld doen gaan. Niet slechts bedelen zij langs de wegen, maar onder allerlei voorwendselen dringen zij in de woningen der ingezetenen. In de dorpen, die zij doorgeelopen hebben, zijn drie diefstallen gepleegd. In het gehucht van Rothen, onder de gemeente van Haalen, zijn ten getale van zeven of acht gezien; verscheidene waren met pistolen gewapend. Den 2 Julij is een landman uit die gemeente, welke des morgens te drie uren zijne paarden uit het land was gaan halen, door negen of tien zwart gemaakte mannen aangehouden geworden en gedwongen van het paard te stappen, waarna zij hem geheel hebben onderzocht, om hem alles te ontnemen; bevindende, dat hij niets bij zich had, hebben zij hem echter geen verder kwaad gedaan en hem zijnen weg weder laten vervolgen.

De onder Leuven behorende bosschen van Cortenaken en Getsbetz schijnen hunne gewone verblijfplaatsen te zijn.

— De heer *Goblet* is gisteren werkelijk naar Londen afgereisd. Door *l'Indépendant* wordt zijn vertrek op den volgenden hoogdravenden toon aangekondigd:

» De heer *Verstak van Soelen*, minister van buitenlandsche zaken van Koning *Willem*, is sedert eenig dagen te Londen.

» De heer generaal *Goblet*, minister van buitenlandsche zaken van Koning *Leopold*, vertrekt nog heden naar Londen.

» Beide zijn van de nooilige volmagten tot het sluiten van een eind-traktaat voorzien.

» Ziedaar dan de meest regstreeksche vertegenwoordigers van de beide diplomatieën bijgebracht, om hunne wederzijdsche zaken te bediscussieren.

De *Messenger de Gand* laat zich op eene geheel andere wijze uit over de zending naar de Londensche Conferentie van onzen minister van buitenlandsche zaken:

» Kan men zich in gedachten niet reeds vooruit de figuur voorstellen, die de heer *Goblet* te Londen, staande de onderhandelingen van de Conferentie, maken zal? Naar aanleiding van het preliminair traktaat is het zeker, dat de diplomatische vergadering alleen zamengesteld zal zijn uit de gevolmagtigden van Frankrijk, Engeland, Rusland, Pruisen, Oostenrijk en de Nederlanden; evenwel is het onzeker, of er ook niet een gezant van de Deutsche Bondsvergadering zal toegelaten worden, maar buiten twijfel is het, dat noch de heer *van de Weyer*, noch de heer *Goblet* er de voeten zullen zetten.

» Waarschijnlijk evenwel zal men van tijd tot tijd, in den loop der onderhandelingen, hunne inlichtingen komen vragen, niet omtrent hetgene behoort te geschieden, of over hetgene der Belgische revolutie nuttig wezen zou, maar opzigtelijk plaatse-lijke behoeften, omtrent statistieke opgaven, eene kennis, waarin gemelde heeren volstrekt niet ingewijd zijn; men behoorde te Londen lieden van bijzondere bekwaamheid, wezenlijk kundige lieden, opgeklaarde economen te hebben, en men heeft derwaarts een phrasen makenden redenaar uit de school van *Kant* en een korporaal-geschutsteller (*pointeur*) van de polytechnieke school gezonden.

» Voor het overige zullen onze ambassadeurs niet altijd veroordeeld zijn, om te luisteren aan de deuren te Londen. Hunne actieve rol zal beginnen, als die van de Conferentie zal geëindigd zijn. Zij zullen de aanzegging van het in de Belgische zaak uitgesproken vonnis krijgen, en zoo zij al met de uitvoering niet belast worden, zullen zij voor 't minst de zending krijgen, hun Gouvernement er op voor te bereiden, zich dien overeenkomstig te gedragen.

» Maar het bespottelijkste in die ambassade van den heer *Goblet* is nog, dat *l'Indépendant* den heer *Verstak* daarbij met den heer *Goblet* op ééne lijn plaatst en aankondigt, dat beide van volmagten tot het sluiten van een eind-traktaat voorzien zijn. — Zou *l'Indépendant* ons ook kunnen zeggen, met wien de heer *Goblet* handelen zal, en waartoe zijne volmagten hem zullen dienen? Wij vragen het: is er iets belagchelijk, dan het gouvernement van *Z. M. Leopold*?

— De kolonel der genie *Wilmar* is van Brussel naar de provincie Limburg vertrokken, alwaar zich tevens commissarissen van wege het Hollandsche Gouvernement bevinden zullen, om er gezamenlijk met dezen officier bepaaldelijk de grenslijn van elk Koninkrijk vast te stellen.

Prins *Esterhazy*, welke door België gereisd is, om zich naar Londen te begeven, heeft zorgvuldig vermijnd zijne reis over Brussel te nemen, hetgene hij bij zijne reizen van Weenen naar Londen vóór 1830 altijd gewoon was geweest te doen. Waarschijnlijk zoude prins *Esterhazy* anders gehandeld hebben, indien de *Indépendant* waarheid gesproken had met aan te kondigen, dat Oostenrijk op het punt stond van ons eenen gevolmagtigden minister te Brussel te zenden. (*Courrier Belge*.)

— Men schrijft uit Gent: Heden verscheen *Tydgat* voor de regtbank van correctionele politie. De gendarmen en de pompiers bezetten al de toegangen tot de gehoorzaal. Deze laatste was zoo vol, dat een aantal van de gewone lijfwacht van dat personaalje niet tot hem heeft kunnen doordringen. Zij beweren evenwel, dat de vrij spraak van hunnen vriend, zelfs zonder hunne tussenkomst, verzekerd is, en dat de feesten, die bij de geboorte van den hertog van *Brabant* moeten gegeven worden, zonder de medewerking van hunnen chef op geene patriottische wijze kunnen worden gevierd.

De correctionele regtbank van Brussel heeft, bij vonnis van den 13 Julij, den heer *K...* (den zoon) schuldig verklaard aan dreigingen van dood tegen den persoon des Konings, en, toepassende art. 305 en 306 van het strafwetboek, denzelven tot eene gevangenzetting van twee jaren en tot eene geldboete van 100 francs (het minimum der straf) veroordeeld.

Van den 15den. Het Doorniksch blad *le Courrier de l'Escaut* gewaagt van eene vrij bedenkelijke ontevredenheid onder de arbeiders in de steengroeven van den heer *Dumont Dumortier* nabij Doornik en in de dorpen Allain en Vaulx, veroorzaakt door een nieuw tarief van minder arbeidsloon, waaraan de werklieden ten getale van 400 zich niet wilden onderwerpen. Men heeft het noodig geoordeeld er dadelijk gendarmerie en een eskadron kurassiers heen te zenden.

Van den 16den. Wij hebben naar luid van het Engelsche dagblad *the Globe* aangekondigd, dat, in weerwil der afwezigheid van den graaf *Matuszewitz*, Russisch minister in speciale zending, de Londensche Conferentie gereed is, om onmiddellijk hare werkzaamheden te hervatten, omdat prins *Lieven* zich gemagtigd ziet, om in 's graven afzijn te handelen.

Zie hier sommige belangrijke, ongelukkiglijk onvolledige, bijzonderheden nopens de gezindheid, door onderscheidene der partijen tot deze nieuwe onderhandelingen aangebracht: Er is gesproken van nieuwe eischen des Konings van Holland betrekkelijk de schuld, ten einde het reeds aan België opgelegde aandeel derzelve te vermeederen. Dat bericht, vernemen wij, is geheel valsch. Koning *Willem* komt niet op deze zaak terug; al zijne eischen schijnen besloten te zijn binnen de voorbehoudingen van Rusland en Pruisen in hunne ratificatie van het traktaat van den 15 November, en de beraadslagingen der Conferentie zullen alleenlijk deze voorbehoudingen betreffen.

Wat België aangaat, is het insgelijks te onrecht, dat men voorondersteld heeft, dat hetzelfde geneigd is de inwilligingen te onderteekenen, welke sommige leden der Conferentie het ontwerp hebben uit de bewuste voorbehoudingen te trekken. Daarin, dit heeft men te verwachten, zal al het moeilijke liggen; want, indien wij wel onderrigt zijn, strekken des heeren *Goblets* instructiën, om het traktaat van den 15 November getrouwelijk te doen naarkomen.

Welk besluit is er dus te hopen? Wij achten ons verplicht er rond voor uit te komen: eene eerlange en eindelijk afdoende beslissing komt ons weinig waarschijnlijk voor. Met regt moet men nieuwe diplomatieke verdragen verwachten; deze algemeen verspreide meening is het, die de onverschilligheid verklaart, met welke de tijding van het hervatten der Conferentie wordt opgenomen. (*Emancipation*.)

ANTWERPEN den 14 Julij.

De majoor *de l'Eau* ging voor eenige dagen langs de Schelde naar den Doel, maar moest onverrichter zake weder terug keeren. Hij was in uniform, en de Hollandsche kanonneerboot, die tusschen Lillo en Liefkenshoek gestationeerd is, belette hem den voorbijtoeg. Zoo komt Holland de overeenkomst van den 21 Mei na.

Men wil, dat van dat oogenblik een onzer voornaamste huizen bevel gegeven heeft aan een van deszelfs schepen, om Vlissingen onder Belgische vlag voorbij te zeilen.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 14 Julij.

H. K. H. Mevrouw de Prinses der Nederlanden, gelijk mede de jonggeboren Prins bevinden zich zeer welvarende. Heden is het laatste buletin nopens Hoogstderzelver gezondheid in het licht gegeven.

De Heilige Doop zal aan den jong geboren Prins der Nederlanden op Woensdag, den 24 dezer, alhier in de St. Jacobs- of Groote kerk toegediend worden.

Naar men verneemt, zal ditmaal geene zoodanige verandering der inrigting in de kerk plaats hebben, als bevorens noodig is geoordeeld, en zal er alleen voor den predikstoel een parket worden gemaakt, met plaatsen voor *Hunne Majesteiten*, *III. K. K. III.* de Prinsen en Prinsessen en Hoogstderzelver gevolg, terwijl voor het overige alles in de kerk in zijn geheel zal blijven. De toegang tot dezelve zal alleen verleend worden aan degenen, die daartoe bijtellen zullen hebben ontvangen.

— Wij hebben met genoegen vernomen, dat het Zijne Majesteit den Keizer van Rusland behaagd heeft, aan den verdienstelijken kunstschilder, den heer *B. J. van Hore*, te 's Gravenhage, door tussenkomst van Hoogstdezelfs gezant, den prins *Dolgorucki*, eenen kostbaren, met diamanten omzette ring te vereeren, die vergezeld was van eenen vleijenden brief, de uitdrukking bevattende van 's Keizers welgevallen, over eene schilderij van genoemden kunstenaar, die aan Zijne Majesteit door den prins *Dolgorucki* was aangeboden. Dit gunstbewijs ging gepaard met eene nieuwe bestelling van bepaalde stukken, voor den Keizer zeiven en een der aanzienlijken van het hof.

(*Partik. corresp.*) Op eene uitnoodiging van zeer voorname ingezetenen dezer stad, heeft zich de generaal baron *Chassé*, vergezeld van den adjudant des Konings *Omphal*, begeven naar het zoogenaamde *Hôtel Garni* van den heer *Stanislas*, alwaar een prachtig diner gereed stond. Wij zullen niet lang meer de eer genieten van Zijne Excell. in ons midden te zien; gelijk ik u reeds vóór twee maanden meldde, verlaat de generaal de residentie, om zijn intrek te nemen bij den heer professor *Hendriks*, wiens buitenverblijf gelegen is aan de oude Tolbrug, tusschen de Hoorn- en Wickerbrug.

Z. K. H. Prins *Frederik der Nederlanden* zal *Z. M.* op aanstaanden Dingsdag naar het leger vergezellen.

— Bij de aanstaande onderhandelingen te Londen moet, naar men verzekert, een der eerste punten van overweging uitmaken het al dan niet in het eindverdrag opnemen van het Luxemburgsche vraagstuk. Men wil, dat daaromtrent geen eenstemmig gevoelen wordt gekoesterd, en dat er door sommigen beweerd wordt, dat dit geschilpunt nader tusschen onze Regering en de Deutsche Bondsvergadering zoude moeten worden overwogen en beslist.

Van den 16den. (*Part. corresp.*) Zijne Majesteit de Koning met *Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden* zijn heden ochtend te elf uren naar Tilburg vertrokken. De graaf *Duchatel*, opperstalmeester des Konings, benevens de adjudanten *Omphal* en *Bronckhorst* zijn insgelijks naar het leger afgereisd. Overigens is *Z. M.* vergezeld van de heeren *Hoffman*, directeur, en *van Stralen*, secretaris des Kabinet.

Nog deze week wordt alhier verwacht *Z. K. H. Prins Karel van Pruisen*, broeder van *H. K. H. de Prinses Frederik der Nederlanden*.

Zijne Exc. de heer *Falck* heeft, van deszelfs reis door Italië terug gekeerd, sedert een paar dagen een in de nabijheid der residentie gelegen buitengoed betrokken.

— Uit Gent wordt gemeld, dat de zoo gerucht makende *Tydgat* Zaterdag namiddag door de correctionele regtbank aldaar, uit kracht van art. 311 van het strafwetboek, tot drie maanden gevangenis, 16 franken boete en de kosten veroordeeld is. Zoodra het vonnis bekend was en *Tydgat* met eenen deurwaarder en door twee gendarmes begeleid naar de gevangenis reed, kwam het volk in beweging, mishandelde de gendarmes, en wilde onder het geschreeuw van *weg met de registers!* hunnen gewezen aanvoerder bevrijden. Deze steeg zeer bedaard uit het rijtuig, en verklaarde, als ware hij een grootmoedig slagtoffer, dat hij te voet naar de gevangenis wilde gaan, werwaarts hij nu onder gejuich zijner aanhangers heengeleid werd.

BREDA den 13 Julij.

(*Partik. corresp.*) Het schijnt, dat de desertie wederom onder de Belgische militairen veld wint; want nauwelijks waren de acht gisteren gemelde van hier vertrokken, of wij zagen weder een onder-officier van hun leger hier binnen geleiden, en morgen of overmorgen worden nog vier anderen uit Zeeland hier gewacht, terwijl er op andere punten onzer grenzen ook een niet onbeduidend getal moet overgekomen zijn.

Van den 16den. *Z. M.* onze beminde Koning wordt, naar wij van goederhand vernemen, overmorgen in het leger verwacht; wij hopen, dat *H. D.* te dier gelegenheid onze stad insgelijks met een bezoek zal vereeren; sommigen willen, dat de brave generaal *Chassé* *Z. M.* op dien togt vergezellen zal; echter hebben wij reden, om zulks te betwijfelen en vermeenen, dat, indien de dappere verdierder van Antwerpens citadel al mogt van voornemen zijn onze te veld staande troepen te bezoeken, zulks eerst later zal plaats hebben.

Van den 16den. Het flankbataljon der 5de afdeeling, tot de 1ste divisie van het leger behorende, is dezen morgen onze stad gepasseerd, naar het Ginneken gaande, alwaar hetzelfde nachtverblijf zal houden, om vervolgens morgen ochtend vroegtijlig, vóór de wapenschouwing, naar de heide-vlakte nabij Rijen te marscheren. Ook andere bataljons van de 1ste divisie zouden heden, uit hoofde van den te zwaren marsch van hun kantonement naar de legerkampplaats en terug, naar de omstreken van het kamp hijcentrekken. Behalve de 1ste en 3de divisie infanterie, zullen door *Z. M.* op morgen ook de 1ste brigade kavallerie en een paar batterijen artillerie op de vlakte van Rijen in oogenschouw genomen worden.

— Men verzekert, dat het Fransche Gouvernement voornemens is, een 500tal tot dwangarbeid veroordeelden naar Algiers te zenden, voor het verrigten van zwaar werk aldaar, zoo als, onder anderen, het aanleggen van scheepstimmerwerken op de reede, enz.

— De officieren van den staf van het Fransche Noorder-leger, zich tegenwoordig te Parijs bevindende, hebben zich vóór eenige dagen op een feestmaal vereenigd; aan patriottische toosten, zoo als die op de onafhankelijkheid van Polen, de bevrijding der volken, enz. heeft het bij die gelegenheid niet ontbroken.

— De Engelsche Hudsonsbaai-kompagnie heeft berigt uit Sault-Saint-Mary van den 15 Mei ontvangen, volgens welke de Noordpool-reiziger, kapitein *Bark*, met zijn gezelschap den 11den aldaar is aangekomen en daags daarop zijne ontdekkingsreis heeft vervolgd.

— Berigten uit Bermudes, van den 21 Mei, spreken van eenen opstand, welke onder de negers van Demerary was uitgebroken.

AMSTERDAM den 14 Julij.

Heden overleed alhier de heer *CORNELIUS HENRICUS A. ROY, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Lid van het Koninklijk Nederlandsche Instituut*, enz., enz., in den ouderdom van omtrent 83 jaren. Hij was de oudste onzer geneesheeren, sinds bijna 60 jaren alhier praktizerende, nog vol ijver en hartelijke belangstelling. Zijne kunde en ondervinding waren groot; zijne uitgebreide boekerij is eenig in hare soort. Hij bemide geleerdheid en kunst, maar was van praal en pronk verre verwijderd. Hij was braaf, weldadig, Godvreezend, en leeft in de harten van velen, aan welke zijne nagedachtenis dierbaar is en blijft.

Gisteren is alhier, in den ouderdom van 63 jaren, overleden de heer *Abraham Louis Barbaz*. Als dichter genoegzaam bekend door zijne werken, zoo oorspronkelijke als vertalingen van vreemde klassieke schrijvers, gaven zijne opregte inborst en zijne deugdzaam beginnelen hem aanspraak op de achtung zijner stad- en landgenooten.

ROTTERDAM den 15 Julij.

De kollekte, welke ten behoeve der door den veenbrand ongelukkig geworden ingezetenen der provincie Groningen te Delfshaven heeft plaats gehad, heeft opgebracht de som van f 114, 30.

LEIDEN den 14 Julij.

Onder degenen, die, krijgsgewonnen geweest zijnde, thans met verlof in deze stad verkeerden, bevindt zich ook onze stadgenoot *Hans van Leeuwen*, door *Z. M.* verklaard tot *Ridder van den Nederlandschen Leeuw*; hij is het, die, toen bij de belegering van Antwerpens citadel eene bom voor een geopend kruidmagazijn nederviel, den moed had dezelve met zijne handen op te nemen, en ter plaatse te dragen, waar

